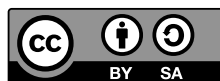

Meta Lah

Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
Slovenija
meta.lah@ff.uni-lj.si

DOI: 10.4312/vestnik.13.599-600

VLASTITI IDENTITET U TUĐIM OČIMA

Dubravec Labaš, Dubravka (2021): *Vlastiti identitet u tuđim očima*. Zagreb: Hrvatska sveučilišna naklada. ISBN 978-953-169-436-0, mehka vezava, 497 strani, 205 Kn.

Znanstvena monografija *Vlastiti identitet u tuđim očima* Dubravke Dubravec Labaš predstavlja nadaljevanje avtoričine doktorske disertacije in je plod več kot dvajsetletnega raziskovanja italijanskega jezika in kulture.

Obširno, skoraj 500 strani obsegajoče delo, je členjeno v tri širša poglavja: Tujec kot drugi v učenju tujega jezika (Stranac kao drugi u učenju stranog jezika), Imagologija in Glotodidaktika in imagologija. Trem obširnejšim delom sledijo še krajša poglavja o lastni identiteti v tujih očeh (Vlastiti identitet u tuđim očima), predstavah o drugem in sebi (Predodžba o drugome in predodžba o sebi), možnostih uporabe rezultatov izvedenih raziskav pri poučevanju italijanščine kot tujega jezika in imagologiji in zelo obširna bibliografija. Monografijo sklenejo priloge: primeri besedil iz učbenikov, anketni vprašalniki, uporabljeni v raziskavah in tabele z rezultati.

V prvem poglavju se avtorica posveča podobi tujca pri učenju tujega jezika. Najprej predstavi koncepta tujca in drugega, kot sta se pojavljala skozi zgodovino, v različnih kulturah in v učbenikih tujega jezika. Nadaljuje z razmislekom o *italijanstvu* (talijanstvo, talijanskost, talijanitet), stereotipih in medkulturnosti, v povezavi z učenjem tujih jezikov. V podpoglavju o stereotipih te podrobno in natančno predstavi z več zornih kotov; piše o stereotipih v socialni psihologiji, kulturi, posveti se tudi stereotipom v učenju tujega jezika. Ta, dostikrat zlorabljena tema, je predstavljena natančno in objektivno, za učitelje pa bo najbolj zanimiv tisti del, v katerem piše o stereotipih kot motivaciji za učenje tujega jezika. Podpoglavje o medkulturnosti prinaša zanimiv pregled metod poučevanja tujih jezikov v 20. stoletju in prav tako zanimiv razmislek o književnih besedilih, s katerimi lahko pri pouku tujega jezika razvijamo medkulturno kompetenco.

Drugo obširnejše poglavje je namenjeno imagologiji. Splošnejšemu uvodu sledi prikaz evropske tradicije podobe o sebi in drugih, predstavitev različnih evropskih šol imagologije, povezave imagologije in drugih književnih teorij ter predstavitev hrvaško-italijanske medkulturne imagologije, zlasti raziskav Mateja Zorića.

V tretjem poglavju avtorica spretno poveže obe obravnavani področji, glotodidaktiko in imagologijo. Po uvodnem razmisleku o učbenikih kot posrednikih med kulturami in natančnejšo predstavitvijo učbenikov italijanščine kot tujega jezika avtorica podrobneje predstavi svojo raziskavo. Cilj je bil primerjati predstave o sebi in drugem, kot izhajajo iz učbenikov italijanščine kot tujega jezika. Avtorica je analizirala učbenike, ki so se uporabljali pri lektorskih vajah Oddelka za italijanistiko Filozofske fakultete Univerze v Zagrebu, od leta 1900 do leta 2000. Analizo učbenikov je dopolnila z anketo med študenti, vpisanimi na lektorske vaje v letu 2015/16 in anketo za sedanje in bivše učitelje Oddelka za italijanistiko. V predzadnjem poglavju poda seznam predstav o Italijanih in Italiji, kot izhajajo iz učbenikov in kot so jih izrazili študentje v anketah ter predstav o Hrvatih in Hrvaški. Zadnje krajše poglavje je namenjeno razmisleku o tem, kje bi rezultate študije lahko uporabili.

Monografija bo pritegnila bralce, ki jih zanimajo teme, povezane z medkulturnostjo. Obširen teoretični del in bibliografija sta vir idej za raziskovalce, rezultati raziskave pa bi lahko bili uporabljeni za primerjavo pri podobnih raziskavah na področju drugih jezikov. Delo vsekakor priporočam v branje vsem, ki razumejo hrvaško.